

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Carminvm Iacobi Albani Ghibbesii, Poetae Lavreati Caesarei, Pars Lyrica

Gibbes, James Alban

Romae, 1668

Eminentissimi Principis, Card. Spadab literæ commendatitiæ Iacobo Albano Ghibbesio datæ ad Franciscvm Atestinum, Sereniss. Mutinæ Ducem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13378

Eminentissimi Principis, Card. SPADAB litera commendatitia IACOBO ALBANO GHIBBESIO data ad FRANCISCVM Atestinum, Sereniss. Mutina Ducem.

CVM mihi renunciatum esset Celsitudinem tuam in eo totam occupari, virum vt aliquem literatum, linguarumquè complurium ac virtutum scientem reperiat, qui filiorum principum alteri tradat disciplinas, simulquè præsit Academiae variarum facultatum ad conseruationem & augmentum studiorum etigendæ, in quibus nobilissimæ & ingeniosissimæ iuuentutis desudet isthïc industria; ego quemadmodum in tam generoso consilio Atestinæ domus idæam atquè consuetudinem, quæ nullo non tempore, faurtix & adiutrix exitit bonarum artium, facile perspexi, sic indubitanter fore iudicaui, æqui boniquè pro suâ benignitate vt faceret, si testimonium IACOBO ALBANO GHIBBESIO, homini honesto & nobili, talium ornamentorum impertirem, quem octo ipsos annos mecum familiariter doni meæ versantem penitùs notum habere debui. Is præter Anglicum & Gallicanum sermonem, vtrumque natiuum, callet scribitquè disertè linguam Græcam, & Italicam, & Hispaniensem: cumquè humanioribus sit literis apprimè eruditus, tum verò excolit præcipuè Latinam poësin, maximè lyricam, elegantia, integritate, & formâ dicendi non communi: nec scribit modò, vt dictum, verum etiam, siquid ad rem hoc pertinet, ducit & pingit calamo characteres diuersi generis, & contortione mutationequè mirabili figurarum, quasi colore quodam, venustissimè distinguit. Latè per orbem vagatus est, regiaquè ferè omnes totius Europæ maximas perlustrauit. Verecundum animi ingenium possidet, quietum, simplex, & modestum. Artem medicinæ deniquè, tam eius, quæ in contemplatione, quàm quæ posita est in vsu, penitùs introspectit. Ita vt qualitates hæ singulæ cum grato aspectu præsentiaquè coniuictæ acceptissimum eum, summoquè in honore reddant ijs, queis vel cognoscere, vel conuenire hominem siuè in cœtibus publicis, siuè

siuè

siue in priuatis congressionibus accidit. Proinde Serenitati tuæ, vbi aditum illi ad aulam patefecerit, spero testificationis huius veritatem quamprimùm manifestam futuram. Nihil igitur addo ampliùs, vt qui aliud non spectro, nisi vt de omnibus rebus certior facta ad vtilitatis propriæ fructum vtatur notitiâ; atquè vnâ recognoscat in meis intimis sensibus erga nomen & meritum Estense perpetuam atquè constantem voluntatem. Romæ, Idib. Martijs, 1653.

Ornatissimo Viro, D. IAC. ALB. GHIBBESIO, *Med. D.*
FAMIANVS STRADA, S. P. D.

NAe tu liberasti prorsùs egregiè fidem tuam. Hodæporicon pollicitus, vt primùm descripsisses, vnâquè Oden & alteram, non illo solùm beasti me, sed harum etiam fasciculo cumulasti. Quid de epistolâ dicam comite, quàm styli veteris & elegantix, tam eximix plenâ cuiusdam in nos propensionis, officijquè & laudis illustribus notis? Nam de Prolusionibus nostris quòd tantoperè prædicas, mequè ἀμφοτέρων (sic enim loqueris) in oratoriâ & poeticâ facultate esse dicis, voce tu quidem præis mihi præco non incallidus, quæ de tuis ego scriptis proclamare deberem. Centimanum te appella-uerim potiùs: ità epicis, melicis, elegiacis, ità summo, medio, infimo præstas genere dicendi. Exercitatione illâ rhetoricâ in Xauerium nostrum, quam proximè mihi, cum vnâ fuimus, ostendisti, quid obsecro potuit aut vnquam dici pictius, aut ornatiùs institui, aut excogitari sublimius? Comprehendo te nunc totum igitur, mi GHIBBESI, exceptis Græcis tuis, quâ in linguâ narraris famâ minimè surdâ in omnem æquè partem excellere. Quòd scribis expectare te meum cum potestate censoriâ iudicium de his, quæ misisti, vt hæc partes arrogare mihi neutiquàm possum, sic humanitatem ac modestiam planè demirari debeo tuam. Quarè lectum relectumquè cum voluptate semper summâ tuum Iter, quo veterum ad laudem & gloriam equis (quod aiunt) a'bis videris contem-
dere,

dere, remitto integrum, ut accepi; posteaquam versum illum, *Mentio sed quoniam*, qui antecederat istum, *Magnanimus cur non proceres*, quem dixeram coram historicum nimis esse, comperi, ut superuacuum, abs te omis- sum. Odas verò quinque vario carmine confectas bonâ tuâ veniâ retinere volo, quasi totidem Horatianæ lyræ cantilenas. Ut optimo sanè iurè, meritoquè præconio Musam tuam extulerit in Hispaniâ Cerda noster, Farnabius in Britanniâ, Critici nobiles: post quos haud equidem video cuius Momi maledicum dentem extimescas. His ego laudatoribus accederem libens eo in genere bucinator, sic præsertim impensè rogatus à teipso, nisi mihi iam effæto omne diù cum Apolline intercidisset commercium. Vale. At ô me ingratum, propè immemorem, summi beneficij tui! Sumptis, quemadmodùm præceperas, catapotijs, mirum quàm subito remisit renum dolor. Hanc adeò habeo gratiam tibi, utinam liceat aliquandò referre. Pluris faciam medicinam istam, quàm Homeri nepenthes. E Collegio Romano, IV. Kalen. Nouembr. M. DC. XLVIII.

*V. ro doctissimo, IAC. ALB. GHIBBESIO, Anglo,
viatori polytropo & polyglossa,*

ATHANASIVS KIRCHERVS S. D.

VIdi opus tuum poëticum verè aureum, opus elegans, Aonijsquè delicijs ità confertum, ut non fallar, si in eo concinnando & Musas & Charitas, & quicquid tandem Parnassus gratiarû habet, allaborâsse dixerim. Admiratus sum cum primis in eo *παισοφίαν καὶ πολυμάθειαν*, quâ vberi & plenâ amœnitatis venâ legentium animos non allicis duntaxât, sed Heracleoticâ quadam catenâ ita vincis, ut omnium tibi animos deuincire videaris. Ut proindè haud immeritò nominis tui celebritati sequens tetraſtichon pulchrè adaptandum censuerim. Vale, Romæ, ex Museo meo, Kal. Maij, M. DC. LVI.

IN

IN EFFIGIEM
IACOBI ALBANI GHIBBESII,
BRITANNI,

poëtarum huius æui faciliè principis .

MOres & linguas doctum, qui viderit oras
Multorum, meritò postera fama canet.
Tot pro GHIBBESIO certabunt regna, quot vrbes
Ciuem Mœoniden afferuere suum .

FINIS.

